

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

El-Raye Gazetesi

Türkiye Rejimi ve Muhalefeti Rollerini Paylaşıyorlar Ve Suriyeli Mültecilere Yönelik İrkçi Saldırıların Günahını İşliyorlar

Hizb-ut Tahrir Suriye Vilayeti Medya Bürosu Üyesi

Üstad Nâsır Şeyh Abdulhay'ın Kaleminden

30/6/2024 Pazar akşamı Türkiye'nin çeşitli illerinde, Suriyeli mültecilere yönelik "bugüne kadar Suriyeli mültecilere yönelik en büyük kitlesel saldırı" olarak nitelendirilen ırkçı şiddet olayları meydana geldi. Bunlardan en öne çıkanı ve en vahşi olanı Kayseri ilinde gerçekleşti. Zira Suriyeli mültecilere saldırılmış, evleri saldırıya uğramış, dükkanları yakılmış, arabaları kırılmış ve haklarında en korkunç ırkçı ifadeler kullanılmıştır. Bunun öncesinde de Türkiye rejiminin yetkililerinin, Beşar Esad ile uzlaşmaya yönelik açıklamaları ve "garantör" Türkiye'nin kurtarılmış bölgeler ile Şam'daki suçlu rejimin bölgeleri arasındaki geçişleri açmaya yönelik girişimleri olmuştu. Bunun akabinde Kuzey Suriye'nin kurtarılmış bölgelerinde, Türkiye rejiminin vesayetine, Suriye devrimine ve mültecilere yönelik politikasına, Esad rejimiyle normalleşme ve uzlaşma çağrısına ve Esad rejimiyle normalleşme kapılarını açma çabasına karşı öfkeli bir protesto dalgası patlak vermiş, bu da Kuzey Suriye'de bulunan Türk güçleriyle sınırlı silahlı çatışma noktasına kadar ulaşmış ve bu çatışmada, 7'den fazla kişi ölmüş ve çok sayıda kişi de yaralanmıştır.

Sonra Türkiye Cumhurbaşkanı 1/7/2024 Pazartesi günü karşımıza çıkıp şöyle dedi: "Dün Kayseri'de küçük bir grubun yol açtığı müessif olayların sebeplerinden biri muhalefetin bu zehirli söylemleridir. Kim olursa olsun, insanların evlerini yakmak, vandalizm yapmak, sokakları ateşe vermek kabul edilemez... Toplumda yabancı düşmanlığını ve sığınmacı nefretini körükleyerek, ırkçılık yaparak veya onlara karşı nefret dili kullanmaya başvurarak hiçbir yere varılamaz." Ve şöyle ekledi: "Siyasi kazanım uğruna nefret siyasetine tevessül edilmesini acizlik olarak görüyoruz!"

İçişleri Bakanı Ali Yerlikaya, Türkiye'de Suriyelileri hedef alan "provokatif" eylemlerin ardından 474 kişinin gözaltına alındığını açıkladı; daha sonra gözaltına alınanlardan 285'inin uyuşturucu, yağma, hırsızlık, mala zarar verme ve cinsel taciz gibi suçlardan sabıka kaydı olduğu ortaya çıktı! Ortamı soğutma kastıyla sınırlı tutuklama, sorunu çözmeyecek veya sorunu kökünden söküp atmayacaktır; özellikle de Türkiye rejiminin, halkına Türkiye rejiminin devrim üzerindeki vesayetini kaldırması ve devrimden elini çekmesi çağrısında bulunan Kuzey Suriye'deki kurtarılmış bölgelerdeki ayaklanmadan endişe duymasının ardından.

Erdoğan'ın açıklamalarına gelince; en hafif tabirle bu, Suriyeli mülteciler için bir öfke veya onların davalarına yönelik bir yardım değil, olayı kendi lehine istismar etmesinden ibarettir. Zira rejim ve muhalefet, mültecilere baskı uygulama ve onları gönüllü ya da gönülsüz olarak ülkeyi terk etmeye zorlama konusunda ortaktırlar ancak farklı yöntem, eylem ve söylemlerle. Nitekim ırkçı muhalefet "Zafer" Partisi'nin başkanı Ümit Özdağ, mültecileri zorla sınır dışı etme vaadinden geri adım attı, insanları evlerine dönmeye ve isyan olayları

çıkarmamaya çağırıldı ve öfkelerini oy sandıklarına yönlendirmelerinin önemini vurguladı.

Devletlerinin yıkılmasından sonra Müslümanların başına bela olan en tehlikeli şeylerden biri, sömürgeci kâfirin onları devletlere, milletlere ve vatanlara bölmedeki başarısı ve İslam akidesi bağını ortadan kaldırarak onun yerine milliyetçilik ve vatancılık gibi nefret dolu ve yozlaşmış ırkçılık bağını koyması olmuştur.

Şam halkı ve onların Türk kardeşleri Osmanlı Hilafetinin günlerinde tek bir devletin altında yaşıyorlardı, savaşları birdi, barışları birdi ve Şam halkının kanları, Çanakkale savaşındaki şehitlerin kanlarına karıştı. Ayrıca bölgeler ve sakinler arasındaki etkileşimin yanı sıra kardeşlik ve evlilik yoluyla akrabalık da mevcuttu; zira Gaziantep Halep'e bağlıydı, Şam halkı İstanbul'a gittikleri gibi Türkler de kendi güzel deyimleriyle "Şam-ı Şerif'i" ziyaret ediyorlardı ve aralarında bir sınır olmadığı gibi Arap, Türk ya da Kürt arasında bir ayırım yoktu, aksine birbirlerine tek bir halk ve İslam kardeşi olarak bakıyorlardı. Tıpkı Türkmenlerin Suriye'nin her alanına dağıldıkları ve Diyarbakır ve diğerleri gibi Türkiye'ye dağılmış birçok Arap aşiretlerinin olduğu gibi; ta ki milliyetçilik ve vatancılığın, insanların canlarını ve kaderlerini umursamadan iç ittifaklar ve seçimler oyununda rejimlerin elindeki ırkçı bir kart haline gelmesinin ardından sömürgeciliğin meyvesi olan ve onun kuyrukları tarafından yönetilen ırkçı eylemler başımıza bela olana kadar böyleydi.

Şam devriminin patlak vermesi ve bununla birlikte rejimin Şam halkına karşı işlediği suçlardan dolayı çok sayıda insan, bombardıman, baskı, takibat ve tutuklamanın altından kaçmak zorunda kaldı ve yeryüzünün dört bir yanına dağıldılar; nitekim onlardan bazıları Lübnan'a gitti, bazıları Ürdün ve Irak'a gitti ve bazıları da yaklaşık 3,5 milyon mültecinin gittiği Türkiye'ye sığındı.

Türkiye rejiminin Suriye devrimine ilişkin tutumu, ABD'nin devrimi kontrol altına alma ve koşullar değişip durumlar tersine döndüğünde devrim halkına karşı darbe yapma yol haritası doğrultusunda "Muhacir ve Ensar" sloganını yükseltti, rahatlık ve kolaylıklar sağladı, Erdoğan'ın devrimin baskısı ve yüksek tavanı altında Esad'ın gitmesi çağrısında bulunduğu zamanki devrimin başlangıcında istikrarlı yıllar yaşayan Suriyelileri kabul etti; ta ki Amerika'nın tuzağına ve tiran Esad ile uzlaşma ve onunla normalleşme yönüne geri dönme emrine kadar. Bunun üzerine mülteci halkımıza yönelik sıkıntı ağırlaştı ve insanlara diz çöktürmek ve düşmanlarının çözümlerine boyun eğdirmek için "gönüllü geri dönüş" adı altında zorla sınır dışı etme aşamasına varıncaya kadar mülteci halkımızın üzerindeki baskı ve kısıtlamalar daha da arttı. Dolayısıyla Erdoğan'ın tutumu, ideoloji veya insanlıkla hiçbir alakası olmayan bir yatırımdı; zira seçim ve ekonomik olarak Suriyeli mültecilere yatırım yaptı ve Suriyeli mültecileri kabul etmenin maliyetlerine şikayetin olduğu ve onlara 40 milyar Dolar harcandığının iddia edildiği bir zamanda Avrupa Birliği'nden ve diğer yerel, uluslararası ve Birleşmiş Milletler gibi odak, kurum ve kuruluşlardan para aldı. Özellikle muhalefetin mültecileri, ekonomik krizin, hayat pahalılığının ve ülkedeki kötüleşen koşulların nedeni olmakla suçlamasıyla birlikte kamuoyunun onlara karşı daha da kışkırtılmasına neden oldu.

Türkiye'deki muhalefetin tutumu ise tarif edilemeyecek kadar ırkçı ve kışkırtıcıydı; zira Suriyeli mültecilere karşı büyük oranda kin, nefret ve öfke

içeren bir düşünce ve duygulara sahipti. Böylece Suriyeli mülteciler, rejimin ve muhalefetin çıkarlarına göre alınıp satılan ve yatırım yapılan bir seçim kartı haline geldiler. Ayrıca ekonomik krizin nedeni fakiri daha da fakir, zengini daha da zengin yapan laik kapitalist sistem olmasına rağmen muhalefet, ülkedeki krizlerden Suriyelileri sorumlu tutarak kamuoyunu kışkırtıyor. Bu arada rejim, sınır dışı etme konusunda muhalefeti geride bıraktı ve mültecileri geri gönderme politikasını benimsediği için belediye seçimlerini kazanan muhalefete karşı kaybettiği Türk seçmenin oyunu yeniden kazanmayı umarak Suriyeli mültecileri kısıtlayacak önlemlerin alınması konusunda muhalefet ile yarışmaya başladı. Muhalefetin kustuğu tüm zehre rağmen Türkiye rejimi bu suçu, bu nefreti ve bu saçmalığı durdurmak için gerçek bir adım atmadı; hatta birçok kişi onu, Suriyeli mültecilere teslimiyet çözümlerine boyun eğmeleri konusunda baskı yapmak için en kirli rolleri muhalefetiyle paylaşmakla suçladı.

Bütün bunlara rağmen Müslüman Türkiye halkının genel olarak Suriyeli mülteciler meselesine yönelik tutumu, rejim ve muhalefetin tutumundan farklıydı; hatta Türkiye parlamentosundan gelen sesler ve açıklamalar bile Suriyeli mültecilere yönelik ırkçı söylem ve ırkçı eylemleri kınamıştır.

Şüphesiz olayları takip eden birisi, ister Türkiye’de, ister Lübnan’da, ister Irak’ta, isterse başka bir yerde olsun, mültecilere karşı uygulanan tüm saldırganlık, taciz, ırkçılık ve zorla sınır dışı etme uygulamalarını hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde görebilir. Bu da Şam halkına diz çöktürmeye yönelik uluslararası kurnazlıkla uyumlu olup Suriyelilerin celladın giyotinine ve tiran yönetimine geri döndürülmesi, devrimi öldürmek ve halkının fedakarlıklarını dinamitlemek için kötü niyetli planın bir adımı olarak mülteci dosyasının sona erdirilmesi hedeflenmektedir.

Yukarıda geçenlerin tamamı Erdoğan’ın, özellikle Esad’ı Türkiye’yi ziyaret etmeye ve onunla siyasi ve diplomatik ilişkileri yeniden tesis etmeye davet etmesinin ardından, Amerika’nın direktifleri doğrultusunda ve Rusya ile koordinasyon içinde, tiran Esad rejimiyle ilişkileri normalleştirme arzusuyla uyumlu ve tutarlıdır.

Şerî hüküm, Türkiye hükümetinin ve Müslümanların, mültecilerle din kardeşleri olarak muamele etmelerini, onlara yardım etmelerini ve destek olmalarını ve onları hayal kırıklığına uğratmamalarını ve onlara yabancı mülteciler gibi muamele etmemelerini gerektirir ki bu bakış açısı, Sykes-Picot’u ortaya çıkaran sömürgeciliğin fikirlerinden biridir; bu nedenle bu esasa göre veya herhangi bir vatancı, milliyetçi veya ırkçı esasa göre hareket etmeyi haram kılmıştır. İslam’ın bu saldırılarla ilgili tutumu, ister saldırıyı başlatan olsun, ister buna teşvik eden olsun, ister ona sevk eden olsun, isterse ona yönelen olsun, bunları işleyenler için büyük günah olduğu ve bunlara büyük günahlar olarak itibar ettiği yönündedir. En büyük sorumluluk Türkiye hükümetine düşüyor; çünkü o, sorunu kökünden çözmeye muktedirdir. Ancak ayın on dördü gibi açık olan sebeplerden dolayı bunu yapmıyor.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi-503. Sayı - 10/07/2024](#)